

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูด กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ปราโมทย์ สกูลรักความสุข^{1*} อาธิป เมืองนาม²
Pramote Sakoolrukkwamsook¹ and Arthip Muengnam²

¹โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{1,2}Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), Bangkok 10110, Thailand

*Corresponding author, E-mail : motemote11@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูดโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมกรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม ทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนและการพูดโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนและการพูด แบบปรนัย 60 ข้อ 20 คะแนน และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม ใช้สถิติ (t – test Dependent) และแบบวัดความพึงพอใจใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่าผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 52.81/86.07 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมเพื่อทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูด โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม ทักษะการเขียนและทักษะการพูด

THE EFFECTIVENESS OF THAI LANGUAGE LEARNING MANAGEMENT ACTIVITIES
USING CONSTRUCTIVISM TO ENHANCE WRITING SKILLS AND SPEAKING SKILLS
A CASE STUDY OF MATTHAYOM SUKSA 3 STUDENTS SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY PRASARNMIT DEMONSTRATION SCHOOL (SECONDARY)

ABSTRACT

This research aims to enhance writing skills and speaking skills using constructivism a case study of Matayomsuksa 3 students Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) in order to reach 80/80 standard to compare the results of speaking skills and writing skills learning activities of Matthayomsuksa 3 students using constructivism by pre-test and post-test scores and to study the satisfaction of students toward learning activities using constructivism. The sample, derived from purposive sampling, was a class with 28 Matthayomsuksa 3 room 2 students in Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), first semester, 2019 academic year. The instruments are 6 Thai writing skills and speaking skills lesson plans of Matthayomsuksa 3 using constructivism (2) 60- item-multiple-choice achievement test of writing skills and speaking skills satisfaction questionnaires of students toward learning activities using constructivism. The data were analyzed by means and percentage for finding the effectiveness of the learning activities using constructivism to enhance writing skills and speaking skills, t-test dependent for comparing the learning achievement to enhance writing skills and speaking skills of Matthayomsuksa 3 students using constructivism between pre-test and post-test descriptive statistics and standard deviation for satisfaction questionnaires.

The result indicated that the effectiveness of learning activities to enhance writing skills and speaking skills of Matayomsuksa 3 students using constructivism was 53.81 and 86.07 which was not in accordance with 80/80 standard. The result of pre-test and post- test showed that post-test scores were higher than pre-test scores significantly at the level .05 and students' overall satisfaction of Thai learning activities using constructivism to enhance writing skills and speaking skills was high.

Keyword: learning activities, Teaching Constructivism Theory, Writing skills and speaking skills

บทนำ

ปัจจุบันโลกแห่งการศึกษาได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง รูปแบบการเรียนรู้จึงต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย โดยนักเรียนจะมีการสร้างความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นเอง ด้วยการหลอมรวมความคิดหรือข้อมูลใหม่ที่ได้รับกับความคิดเดิม ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกกระบวนการคิดให้มีความซับซ้อน โดยจะต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเหมาะสมจากครูผู้สอน ซึ่งเป็นทักษะของเด็กในศตวรรษที่ 21 ควรจะต้องมี ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560 – 2564)[1] ด้านการศึกษายุทธศาสตร์ที่ 1 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถท่องจำและนำสิ่งที่จำไปฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดในเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้สามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้ การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือ ดังนั้นภาษาไทยเป็นภาษาที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา

เพื่อการสื่อสาร การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ในการเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิจารณา สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียง ความคิด ความรู้ และการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมายและถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ [2]

สภาพการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าทักษะด้านการเขียน และการพูดมีความจำเป็นมากสำหรับนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องง่าย เขียนได้ พูดได้ จึงไม่ค่อย ให้ความสำคัญ ทำให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ เช่น การเขียนผิด สะกดคำไม่ถูกต้อง การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน การใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมไปถึงมารยาทในการเขียนและการพูด ซึ่งนักเรียนบางส่วนเขียนเล่าเรื่องไม่มี ความเป็นเอกภาพของเนื้อหา และนำเล่าเรื่องสับสน วกวน ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้และเขียนสรุปประเด็น ของเรื่องได้ ทั้งนี้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้น การบรรยาย การท่องจำ ไม่มีนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนขาดความสนใจและมอง การเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องน่าเบื่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ต้องการเน้นสมรรถนะความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม [3] และสอดคล้องยุทธศาสตร์และให้สัมพันธ์กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นกระบวนการคิดที่สามารถเชื่อมโยงกับทักษะทางด้านภาษาไทยโดยเฉพาะทักษะการเขียนและการพูดได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ครูจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ความคิดการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล รู้จักการใช้ความคิด ในการติดตามเรื่องต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ[4] ปัจจุบันการเรียนการสอนนอกจากจะอาศัยความรู้ในตำราเรียนแล้ว ยังต้องผนวกกับการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอด้วยวิธีการเขียนและพูดอย่างสร้างสรรค์ อาศัยบริบททางสังคมและประสบการณ์เป็นสิ่ง ขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และแสดงออกความคิดเห็นของตนเองในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม กระตุ้นผู้เรียนด้วยเนื้อหาหรือสถานการณ์ที่น่าสนใจ แปลกใหม่ ทันสมัยและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรมและมองเห็นคุณค่าของการเรียน

ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยอาศัยความรู้เดิม และครูจัดเตรียมสภาพแวดล้อมระหว่างความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมและความรู้ความเข้าใจใหม่ให้กับนักเรียน ครูต้องกระตุ้น ให้เด็กมีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อเด็กเกิดความเข้าใจและแสดงออกมา [5] และการเรียนรู้นี้เป็นกระบวนการสร้างความรู้ใหม่ ด้วย ตัวนักเรียนเอง โดยใช้ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานความรู้ ซึ่งเป็นการเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิด การค้นคว้า การทดลอง ระดมสมอง ภายใต้คำแนะนำ ดูแล ช่วยเหลือของผู้จัดการเรียนรู้ [6] ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสอนตามแนว คอนสตรัคติวิซึมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงประสบการณ์ความรู้และความเชื่อของตน การสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิซึม จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สิ่งที่เขารู้เพื่อแปลข้อสนเทศใหม่ ๆ และสร้างความรู้ใหม่ หน้าที่ของครูคือค้นหาประสบการณ์และเข้าใจที่มีมาก่อนของนักเรียน และใช้สิ่งที่นักเรียนรู้เป็นจุดเริ่มต้นของการสอนความรู้ ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่าง ๆ เช่น สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตัดสินใจและใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแนวคิดใหม่

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยด้านทักษะการเขียนและทักษะการพูดของกลุ่มสาระ- การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้ตระหนัก ในสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้นำวิธีการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จากการลงมือกระทำตามความต้องการเรียนรู้ และนำความรู้ใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับเข้ามาปรับประสบการณ์เดิม เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้อง จำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการเขียนและการพูด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนและทักษะการพูดแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ รวม 20 คะแนน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการตรวจและบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม โดยใช้แผนการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง ครบทั้ง 6 แผน โดยให้นักเรียนศึกษาตัวอย่าง โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบและครูผู้สอน สาธิตการเขียนและการพูด มีการบันทึกคะแนนการทำกิจกรรมกลุ่มลงในแบบประเมินทักษะการเขียน และการพูดประจำแผนการเรียนรู้ทุกแผนพร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมการเรียน ของนักเรียนในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน
3. ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้านทักษะการเขียนและทักษะการพูดด้วยแบบทดสอบชุดเดิม แล้วบันทึกคะแนนเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน
4. สืบหาข้อมูลความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยแต่ละแผนเน้นการฝึกทักษะการเขียนและทักษะการพูด ได้ดังนี้

ทักษะการเขียนและทักษะการพูด เรื่องการวิเคราะห์ตัวเอง	เวลา 2 ชั่วโมง
ทักษะการเขียน เรื่อง สารคดีเล่าประสบการณ์ตัวเอง	เวลา 2 ชั่วโมง
ทักษะการเขียน เรื่อง การเขียนข่าว	เวลา 2 ชั่วโมง

ทักษะการพูด เรื่อง การพูดนำเสนอข่าว	เวลา 2 ชั่วโมง
ทักษะการเขียนและทักษะการพูด เรื่อง โฆษณาเชิญชวน	เวลา 2 ชั่วโมง
ทักษะการพูด เรื่อง การพูดโต้วาที	เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องด้านต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีผลค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 0.67

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้านทักษะการเขียนและการพูด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ 20 คะแนน มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.27 – 0.75 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.86 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เป็นแบบประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง เสร็จสิ้น แล้วทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนตามแผนการเรียนรู้และคะแนนการทดสอบหลังเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. การวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำมาเปรียบเทียบกับระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมโดยนำคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการพูด นำผลที่ได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนที่ได้มาแปรผล

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่า E_1 โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมรายบุคคล การทำกิจกรรมกลุ่ม และพฤติกรรมในการเรียนรู้ และดำเนินการวิเคราะห์ค่า E_2 โดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากคะแนนการทำกิจกรรมรายบุคคล การทำกิจกรรมกลุ่ม และพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน (E_1)

	กิจกรรมรายบุคคล (40 คะแนน)	กิจกรรมกลุ่ม (30 คะแนน)	พฤติกรรมการเรียนรู้ (10 คะแนน)	คะแนนรวม (80 คะแนน)
\bar{X}	17.55	15.66	9.04	42.25
S.D.	6.76	6.87	0.92	12.87
ร้อยละ	43.88	52.20	90.36	52.81

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดระหว่างเรียนมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₁) เท่ากับ 52.81

ตารางที่ 2 ผลการทำประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E₂)

	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	S.D	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (E ₁ /E ₂)
ระหว่างเรียน (E ₁)	28	80	42.25	3.25	52.81/86.07
หลังเรียน (E ₂)	28	20	17.21	3.02	

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 86.07 ดังนั้นผลการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 52.81/86.07 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมใช้สถิติ (t – test Dependent)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	11.00	1.63	10.021*	27	.000
หลังเรียน	17.21	3.02			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05(t = 10.021, df = 27, sig = .000)

3. ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.68	มาก
1. นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมในชั่วโมงเรียนวิชาพัฒนาทักษะภาษาไทย	4.05	0.89	มาก
2. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม	4.18	0.21	มาก
3. นักเรียนรู้สึกดีใจและตื่นเต้นเมื่อได้ทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	4.83	0.25	มากที่สุด
4. นักเรียนมีความพร้อมและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	3.86	1.03	มาก
5. การจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.12	0.66	มาก

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา	4.18	0.79	มาก
1. ทักษะการเขียนและทักษะการพูดสามารถฝึกได้	4.24	0.48	มาก
2. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้อง	4.18	0.72	มาก
3. ทักษะการเขียนสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียน	4.09	0.20	มาก
4. ทักษะการพูดทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก	4.39	0.39	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.97	0.76	มาก
1. สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเรื่องที่เรียน	4.20	0.32	มาก
2. สื่อประกอบการเรียนมีความน่าสนใจช่วยให้การทำกิจกรรมการเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น	4.11	0.64	มาก
3. สื่อการเรียนมีรูปแบบที่หลากหลาย	3.94	0.83	มาก
4. สื่อการเรียนกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น	3.82	0.86	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.23	0.36	มาก
1. ครูผู้สอนคอยแนะนำและกระตุ้นนักเรียน	4.56	0.17	มากที่สุด
2. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถามและแสดงความคิดเห็น	4.17	0.14	มาก
3. ครูสามารถตอบคำถามที่นักเรียนสงสัยได้เป็นอย่างดี	4.09	0.29	มาก
4. ครูมีความชำนาญในเรื่องที่สอน	4.31	0.34	มาก
5. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน	4.25	0.28	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.52	0.32	มากที่สุด
1. ครูบอกเกณฑ์การให้คะแนนทุกครั้งที่มีการประเมิน	4.77	0.12	มากที่สุด
2. นักเรียนได้ทราบคะแนนและพึงพอใจคะแนนสอบหลังเรียน	4.21	0.32	มาก
รวม	4.21	0.49	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการพูด มีระดับความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) ความพึงพอใจแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 การเก็บคะแนนระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม กิจกรรมรายบุคคลคล้อยกันไปตามความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และการทดสอบหลังเรียน พบว่ามีคะแนนระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 52.81 และมีคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.07 สรุปแล้วการประเมินจากการทำกิจกรรมของผู้เรียนในบทเรียนระหว่างเรียนนั้น ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุแล้วพบว่า 1) นักเรียนขาดการเตรียมตัว เนื่องจากการพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการพูดจะต้องมีการเตรียมเนื้อหา ซึ่งต้องใช้เวลามาก หากนักเรียนขาดการเตรียมตัวหรือเนื้อหาจะส่งผลให้คะแนนการประเมินการทำ

กิจกรรมอยู่ในเกณฑ์น้อย 2) การฝึกทักษะการเขียนและการพูดเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน คือ สำหรับนักเรียนที่เริ่มฝึกฝนทักษะเหล่านี้จะต้องมีการเขียนเพื่อเป็นการจัดลำดับความคิด และนำเสนอความคิดของตนเองผ่านการนำเสนอ โดยใช้ทักษะการพูด ถือเป็นทักษะที่ต้องใช้ความชำนาญและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อลดความตื่นเต้นหรืออาการวิตกในการพูด ซึ่งมีนักเรียนบางคนที่ไม่สนใจในการฝึกทักษะเหล่านี้ ทำให้เกิดความเขินอายและไม่กล้าแสดงออก จึงไม่ได้ร่วมกิจกรรมและประเมินในจุดประสงค์นั้น ๆ 3) นักเรียนบางคนมีข้อบกพร่องในทักษะการเขียนเพื่อจัดลำดับความคิดของตนเองหรือยังไม่สามารถจัดลำดับความคิดของตนเองได้ นักเรียนส่วนมากจึงใช้เวลาในการแก้ไขงานค่อนข้างนาน และมีนักเรียนส่วนน้อยที่สามารถแก้ไขงานและบรรลุตามจุดประสงค์ของแผนการเรียนรู้ นั้น ๆ ได้ 4) นักเรียนบางคนมีพื้นฐานการฝึกปฏิบัติการเขียนและการพูดนำเสนอ น้อย จึงทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนได้ยากขึ้นดังนั้นสาเหตุข้างต้นที่กล่าวมานั้น จึงทำให้ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับพดล จันทร์เพ็ญ [7] ที่ได้กล่าวถึงการใช้ภาษากับการพูดว่า “การใช้ภาษาให้ถูกต้องต้องอาศัยกระบวนการคิดที่ต้องลำดับความคิดออกมา ให้มีระเบียบเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกัน ถ้าหากจัดระเบียบความคิดไม่ดีไม่ชัดเจนก็อาจเกิดปัญหาในการสื่อสารซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดเป็นทักษะและความชำนาญ” ดังนั้นผู้ที่จะสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีความสามารถทางการใช้ภาษาเป็นอย่างดี สามารถใช้ถ้อยคำสำนวนในการพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและชัดเจนด้วยเหตุนี้ เมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาพูดรายงานนั้น นักเรียนจึงต้องฝึกฝนให้ตนเองมีทักษะการพูดหรือวรรณศิลป์อันโอวาท [8] ได้กล่าวถึงปัญหาการพูดของว่า “เมื่อมีโอกาสฝึกฝนน้อยจึงไม่กล้า กลัว อาย วิตกกังวล ประหม่า ตื่นเต้น พูดเสียงเบา ไม่มั่นใจ” ปัญหาเหล่านี้เป็นสภาพการณ์ในชั้นเรียนของนักเรียน

2. ความสามารถด้านการเขียนและการพูด จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องด้วยวิธีการสอนตามแนวทางทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับทศนา แคมมณี [9] ที่กล่าวถึงการนำทฤษฎีการสร้างความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ และตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น เป้าหมายการเรียนรู้ ต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง ครูจะต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วและเกิดจากการลงมือทำ ทำให้นักเรียนมีความรู้คงทนมากกว่าการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ให้เพียงฝ่ายเดียวนอกจากนี้เนื้อหาความรู้เรื่องการเขียนและการพูดเป็นเนื้อหาความรู้ในวิชาพื้นฐาน ซึ่งนักเรียนเคยศึกษามาแล้วในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อีกทั้งสถานการณ์ที่ยกมาประกอบเป็นเรื่องที่คุ้นเคยและใกล้ตัวนักเรียน จึงทำให้มีความเข้าใจและช่วยในการตัดสินใจได้ดีทำให้มีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของไชยวัฒน์ อารีโรจน์ และสมพร ร่วมสุข [10] ความสามารถด้านการพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า มีค่าร้อยละ 85.46 สูงกว่าเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย มะลิกอง [11] ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.21 และจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสนุกสนาน หากนักเรียนรู้สึกตื่นเต้นในขณะพูด ครูผู้สอนจะช่วยเหลือโดยการสร้างคำถามเพื่อเชื่อมโยงประเด็นให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น อีกทั้งมีการสร้างโจทย์ให้กับนักเรียนโดยใช้สถานการณ์ใกล้ตัวที่เกิดขึ้นภายในสังคม เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนและการพูด โดยใช้องค์ความรู้เดิมที่มีร่วมกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนานและไม่น่าเบื่อ มีการให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะในการพูดการประเมินโดยใช้แบบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและมีการแจ้งเกณฑ์การประเมินให้นักเรียนได้ทราบทุกครั้ง

ที่มีการทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนยังมีการกระตุ้นนักเรียนด้วยการใช้สื่อประเภทวิดีโอทัศน์ก่อนเข้าสู่บทเรียน เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับบทเรียนในแต่ละชั่วโมง จึงทำให้ผู้เรียนสนใจในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและสนุกสนานในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐชยา เอื้อมอญ [12] กล่าวถึงสรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อผลงานหรือกิจกรรมซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ถ้าเป็นไปได้ในทางบวกก็ทำให้เกิดผลดีต่องานและกิจกรรมที่ทำหรือเข้าร่วม และส่งผลต่อความเต็มใจที่จะตอบสนองสอดคล้องกับพีระ นเรศวรธรรม [13] ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

จากผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้มีทำการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 52.81/86.07 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนและทักษะการพูดโดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 10.021, df = 27, sig = .000$)
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด มีระดับความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) ความพึงพอใจแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จะมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้อาจไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานการเรียนรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักเรียนอาจสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองมากน้อยต่างกัน ซึ่งครูผู้สอนมีส่วนช่วยในการส่งเสริม กระตุ้นหรือให้คำแนะนำกับนักเรียนได้โดยการอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังบกพร่อง
2. การพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก ครู 1 คน อาจจะไม่เพียงพอในการให้คำแนะนำหรือการให้คำปรึกษาได้อย่างทั่วถึงเท่าที่ควร เนื่องจากเวลาจำกัด หากในชั้นเรียนใดที่มีนักเรียนจำนวนมาก ควรจัดครูผู้สอนเพิ่มเพื่อให้ นักเรียนได้ซักถามหรือให้ความกระจ่างในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ตามเวลาที่กำหนดอย่างทั่วถึง
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการพูด โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวทางคอนสตรัคติวิสต์ จะใช้เวลานาน ดังนั้นควรมีการจัดชั่วโมงเรียนต่อเนื่อง เช่น ใช้เวลา 2 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องใช้เวลาในการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาถ่ายทอดผ่านการเขียนและการพูดตามลำดับ การถูกเร่งรีบด้วยเวลาที่จำกัด อาจจะทำให้ผลงานของนักเรียนมีข้อบกพร่อง
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ทุกคนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนกับสมาชิกกลุ่ม ทำให้นักเรียน

มีประสิทธิภาพและนักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน แต่อาจทำให้มีนักเรียนบางคนไม่ให้ความสนใจในการทำงานและทำให้ไม่เข้าใจงานที่ครูมอบหมาย ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องจัดกลุ่มให้พอดีสมาชิกทุกคนในกลุ่มจึงจะมีบทบาทหน้าที่และมีการกระตุ้นผู้เรียนโดยการให้คำแนะนำทุกกลุ่ม และอธิบายในประเด็นที่นักเรียนสงสัย

นอกจากนี้การจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ จะทำให้แต่ละกลุ่มสามารถทำงานได้อย่างราบรื่น โดยมีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน หากแต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถใกล้เคียงกันจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ รวมถึงการปรับเกณฑ์การประเมินให้คะแนนควรปรับให้เหมาะสมตามประสิทธิภาพหรือธรรมชาติของนักเรียนเพื่อให้ผลลัพธ์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน หรือกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวทางคอนสตรัคติวิซึม โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยแล้ว นำมาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะจะได้ทราบถึงความแตกต่างของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม เมื่อได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการเดียวกันจะมีผลต่อนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ไปในทิศทางใด
2. ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวทางคอนสตรัคติวิซึมกับทักษะอื่น เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา สุขศึกษา
3. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรสอดแทรกที่อาจจะมีอิทธิพลส่งผลต่อการศึกษาผลการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนตามแนวทางคอนสตรัคติวิซึม เนื่องจากอาจจะทำให้การประเมินผลในงานวิจัยมีความคลาดเคลื่อนได้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ปราโมทย์ สกลรักความสุข หัวหน้าโครงการวิจัยที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำแนวทางในการวิจัยและดำเนินการวิจัยร่วมกันมาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย เหนือสิ่งอื่นใดเป็นกำลังใจสำคัญที่ผลักดันให้การวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่ให้ความร่วมมือ ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอบคุณคุณพ่อคุณแม่ และเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในการทำงาน ความรักและความเมตตาที่มอบให้เป็นแรงผลักดันให้การทำวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงดี

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ.2560 – 2564*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- [2] กรมวิชาการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. กรุงเทพฯ : ศรุสภา ลาดพร้าว.
- [3] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 4.
- [4] อัจฉรา ชิวพันธ์. (2551). *พัฒนาทักษะภาษาพัฒนาความคิด ด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- [5] Wesley A. (1996). Hoover Published in SEDL Letter Volume IX, Number. อ้างอิงใน สมกมล กาญจนพิบูลย์. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสอนแบบสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่ม. ปรัญญา การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [6] ศรีมงคล เทพเรณู. (2548). การพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- [7] นพดล จันทรพิชญ์. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ 1999.
- [8] อรวรรณ ปิลาธนโสภา. (2540). การพูดเพื่อธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [9] ทิศนา แคมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [10] ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ และสมพร ร่วมสุข. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 12(6). 1824 - 1841.
- [11] สมหมาย มะลิกอง. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิธีการ จัดการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะ การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ แก้ปัญหา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. การจัดการเรียนรู้. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- [12] ณัฐชา เอื้อม่อน. (2544). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดประชาชนของนักศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ วิถีเรียนทางไกล ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุดรธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้า อิสระ กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [13] พิระ นรารณณ์. (2562). รายงานผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ โดยใช้ทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2563 , จาก <https://www.kruchiangrai.net>.